KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2019/2238,

1. oktoober 2019,

millega täpsustatakse Põhjamerel teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ajavahemikus 2020–2021

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrust (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamerel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008, ([1]) eriti selle artiklit 11,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrust (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005, ([2]) eriti selle artikli 15 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ([3]) eesmärk on järk-järgult kaotada tagasiheide kogu liidu kalanduses, kehtestades selliste liikide püügi lossimise kohustuse, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

(2) Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 9 on sätestatud asjaomases geograafilises piirkonnas teatavate liikide püügi suhtes kohaldatavaid kaitsemeetmeid sisaldavate mitmeaastaste kavade vastuvõtmine.

(3) Sellistes mitmeaastastes kavades täpsustatakse lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning võidakse anda komisjonile õigus täpsustada neid üksikasju liikmesriikide välja töötatud ühiste soovituste alusel.

(4) Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid 4. juulil 2018 vastu määruse (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende püügi mitmeaastane kava ([4]). Kõnealuse määruse artikliga 11 on antud komisjonile õigus võtta kõikide Põhjameres esinevate liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 kohast lossimiskohustust, liikmesriikide koostatud ühiste soovituste alusel vastu kõnealust määrust täiendavad delegeeritud õigusaktid, täpsustades lossimiskohustust puudutavad üksikasjad, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 15 lõike 5 punktides a–e.

(5) Tuginedes Põhjamere kalavarude majandamise otsese huviga liikmesriikide – Belgia, Madalmaade, Prantsusmaa, Rootsi, Saksamaa, Taani ja Ühendkuningriigi – ühisele soovitusele, täpsustati komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2018/2035 ([5]) Põhjamerel teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ajavahemikuks 2019–2021.

([1]) ELT L 179, 16.7.2018, lk 1.

([2]) ELT L 198, 25.7.2019, lk 105.

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamerel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 (ELT L 179, 16.7.2018, lk 1).

([5]) Komisjoni 18. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/2035, millega täpsustatakse Põhjamerel teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ajavahemikus 2019–2021 (ELT L 327, 21.12.2018, lk 17).

(6) Pärast Põhjamere nõuandekomisjoniga ja pelaagiliste varude nõuandekomisjoniga konsulteerimist esitasid need liikmesriigid 29. mail 2019 komisjonile uue ühise soovituse, mis käsitleb Põhjamere põhjalähedaste liikide suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasju. Kõnealust ühist soovitust muudeti 7. augustil 2019.

(7) Liikmesriikide esitatud uues ühises soovituses tehakse ettepanek jätkata mitut liidu ja Norra vahel 2011 ([6]). ja 2012 ([7]). aastal kokku lepitud täiendavat tehnilist meedet ning lubada kasutada SepNepi sortimisseadet. Nende meetmete eesmärk on suurendada selektiivsust ja vähendada lossimiskohustusega hõlmatud kalavarude või liikide soovimatut püüki ning need kehtestati aastateks 2019–2021 delegeeritud määrusega (EL) 2018/2035 määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punkti a kohaselt.

(8) 14. augustil 2019 jõustus uus määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil. Selle V lisas on esitatud erisätted, milles käsitletakse Põhjamerel piirkondlikul tasandil kehtestatud tehnilisi meetmeid, mille hulka kuuluvad ka eeskirjad võrgusilma suuruste, seonduvate tingimuste ja kaaspüügi kohta. Kõnealuse määruse artikliga 15 on komisjonile antud õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte, et määruse (EL) 2019/1241 lisades sätestatud tehnilisi meetmeid muuta, täiendada, kehtetuks tunnistada või nendest erandit kehtestada, sealhulgas lossimiskohustuse rakendamisel.

(9) Määrusega (EL) 2019/1241 ei ole ette nähtud üleminekumeetmeid. Selleks et tagada kooskõla käesoleva delegeeritud määruse ja määrusega (EL) 2019/1241, on vaja kohaldada määruses (EL) 2019/1241 sätestatud tingimusi, võttes samas arvesse kaasnevaid erakorralisi asjaolusid. Liikmesriikide esitatud teabe põhjal andis kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) positiivse hinnangu ([8]) piirkondliku rühma esitatud teabele, millega toetati ühises soovituses esitatud tehnilisi meetmeid. Selle ühise soovituse koostasid ja esitasid liikmesriigid ning STECF hindas seda enne uue tehnilisi meetmeid käsitleva määruse vastuvõtmist ja määruse (EL) 2019/1241 jõustumist, mistõttu selles kõnealusele määrusele ei viidatud. Erakorralisi asjaolusid arvesse võttes leiab komisjon siiski, et praeguses etapis ühises soovituses ja STECFi hinnangus esitatud teabe kohaselt ei ole mingit elementi, mis näitaks, et täiendavad kavandatud tehnilised meetmed ei vasta määruse (EL) 2019/1241 artiklis 15 sätestatud tehnilistele meetmetele kehtestatud nõuetele.

(10) Püügivahendite selektiivsuse suurendamiseks ja soovimatu püügi vähendamiseks Skagerrakis on seetõttu asjakohane lisada liikmesriikide esitatud tehnilised meetmed. Neid meetmeid tuleks kohaldada ajavahemikul 2020–2021.

(11) Nagu on sätestatud määruses (EL) 2018/973, jaguneb Põhjameri ICESi ([9]) 2a ja 3a rajooniks ja 4. alapiirkonnaks.

(12) Asjaomastelt teadusasutustelt saadi teaduslikud seisukohad ja STECF vaatas need läbi ([10]). Komisjon esitas asjaomased meetmed kirjalikuks konsulteerimiseks eksperdirühmale, kuhu kuulub 28 liikmesriiki ja Euroopa Parlament vaatlejana.

(13) Teatava, näiteks atlandi merilesta varu puhul tegi STEFC kindlaks, et üksikute kalade ellujäämismäär ei pruugi olla nii stabiilne kui mõne teise liigi puhul. Komisjon pidas aga silmas selle erandi suhtelist mõju kogu kalavarule (võrreldes üksikute kaladega) ning tasakaalustas selle mõju vajadusega püügitegevust jätkata, et oleks võimalik koguda andmeid, mis on vajalikud STECFi poolt esitatud märkustele reageerimiseks. Juhtudel, mil surnult tagasiheite suhtarv on suhteliselt madal, leiab komisjon, et pragmaatiline ja mõistlik lähenemisviis kalavarude majandamisele on see, kui erandid kehtestatakse ajutiselt, sest neid mitte tehes ei oleks võimalik koguda olulisi andmeid tagasiheite nõuetekohaseks ja teadlikuks majandamiseks lossimiskohustuse täielikuks jõustamiseks.

([6]) Euroopa Liidu ja Norra vaheliste kalapüügi reguleerimist Skagerrakis ja Kattegatis 2012. aastal käsitlenud kalandusalaste nõupidamiste lõppotsuste protokoll.

([7]) Euroopa Liidu ja Norra vaheliste Skagerraki piirkonnas tagasiheite keelamise rakendamise meetmeid ja kontrollimeetmeid käsitlenud kalandusalaste nõupidamiste 4. juuli 2012. aasta lõppotsuste protokoll.

([8]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

([9]) Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu.

([10]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(14) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2035 hõlmas ellujäämismääral põhinevaid erandeid kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate hariliku merikeele isendite traalpüügi suhtes ICESi 4c rajoonis, tuginedes tagasiheite kõrge ellujäämismäära teaduslikele tõenditele. Neid teaduslikke andmeid hinnati varasematel aastatel ja STECF jõudis järeldusele, ([11]) et tõendid on piisavad. STECF juhtis tähelepanu sellele, et uusi tõendeid noorkala kasvuala asukoha kohta ei esitatud ([12]). Kuna noorkala kasvualasid ei ole praegu kindlaks tehtud, võib selle erandi lisada käesolevasse määrusesse, kuid liikmesriigid peavad kasvualade kindlakstegemisel kohe esitama asjaomase teabe. Kuna asjaolud ei ole muutunud, tuleks käesoleva määruse kohase kõnealuse erandi kohaldamist jätkata.

(15) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2035 nähti määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti b kohaselt ette ellujäämismääral põhinev erand norra salehomaari lõkspüünistega püügi suhtes ICESi 2a ja 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas, tuginedes tagasiheite kõrge ellujäämismäära teaduslikele tõenditele. Neid teaduslikke andmeid hinnati varasematel aastatel ja STECF jõudis järeldusele, ([13]) et tõendid on piisavad. Kuna asjaolud ei ole muutunud, tuleks käesoleva määruse kohase kõnealuse erandi kohaldamist jätkata.

(16) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2035 nähti ette ellujäämismääral põhinev erand norra salehomaari teatavate püügivahenditega püügi suhtes ICESi 4. alapiirkonnas ning ICESi 2a ja 3a rajoonis tingimusel, et kasutatakse sortimisvõrega sortimisseadet. Kõnealune erand kehtestati tingimusel, et liikmesriigid esitavad andmed Põhjamere läänekalda kalavarude kohta. STECFile ei ole esitatud uusi tõendeid kõrge ellujäämismäära kohta. Liikmesriigid teatasid, et täiendavaid andmeid ei olnud vaja, sest 2018. aastal märkis STECF, et Põhjamere läänerannikut hõlmavaid ellujäämismäära hinnanguid toetavad teaduslikud andmed olid usaldusväärsed ([14]). STECF pööras aga tähelepanu idaranniku norra salehomaari ja liigi *Pandalus* varudega seotud probleemidele, ([15]) kuna see teave on puudu ning kõnealuste varude põhjal ei saa hinnata Norra salehomaari ellujäämismäära. Neil tingimustel võib erandit kohaldada kuni 31. detsembrini 2020 ja otsest majandamishuvi omavad liikmesriigid peavad esitama andmed Põhjamere idaranniku kalavarude kohta STECFile hindamiseks niipea kui võimalik, kuid hiljemalt 1. maiks 2020.

(17) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2035 nähti tagasiheite kõrge ellujäämismäära teaduslikele tõenditele tuginedes ette ellujäämismääral põhinev erand selliste liikide lõkspüüniste ja mõrdadega kaaspüügi puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme. Neid tõendeid hinnati varasematel aastatel ja STECF jõudis järeldusele, ([16]) et olemasolevate andmete põhjal on vette tagasi lastud kalade suremus tõenäoliselt väike, kuigi tegelik püük piirkonnas on väheoluline. Kuna püük ei ole märkimisväärne ja asjaolud ei ole muutunud, tuleks käesoleva määruse kohase erandi kohaldamist jätkata.

(18) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2035 hõlmas ellujäämismääral põhinevat erandit atlandi merilesta nakkevõrkude ja abaratega püügi suhtes ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite kõrget ellujäämismäära kõnealuses piirkonnas. Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([17]) et esitatud põhjendatud teave näitab märkimisväärselt kõrget ellujäämismäära. Seetõttu tuleks see erand lisada käesolevasse määrusesse.

(19) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2035 hõlmas ellujäämismääral põhinevat erandit atlandi merilesta põhjanoodaga püügi suhtes ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite kõrget ellujäämismäära kõnealuses piirkonnas. Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([18]) et ellujäämismäära uuringu andmed on usaldusväärsed, kuigi ellujäämismäära suurendamiseks võiks kasutada täiendavaid meetmeid, sest ellujäämismäär langeb märgatavalt, kui atlandi merilesta sortimisaeg on pikem kui 30 minutit. Seetõttu tuleks see erand lisada käesolevasse määrusesse.

([11]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([12]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([13]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([14]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([15]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([16]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1780485/STECF+PLEN+17-02.pdf
([17]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([18]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

(20) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2035 hõlmas ellujäämismääral põhinevat erandit talvekuudel atlandi merilesta kaaspüügi suhtes lestaliste ja tursklaste traalpüügil ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite kõrget ellujäämismäära kõnealuses piirkonnas. Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([19]) et toetava uuringu kohaselt vähenes ellujäämismäär suvekuudel, kui sortimisaeg oli pikem kui 60 minutit, ja seega õigustab atlandi merilesta madal ellujäämismäär suvel erandi kohaldamist talvekuudel. Seetõttu tuleks see erand lisada käesolevasse määrusesse.

(21) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2035 kehtestati ellujäämismääral põhinev erand railaste kõigi püügivahenditega püügi suhtes ICESi 2a ja 3a rajoonis ning 4. alapiirkonnas, hoolimata sellest, et kõigi laevastikuosade ning püügivahendite, püügipiirkondade ja liikide kombinatsioonide kohta puudusid üksikasjalikud teaduslikud tõendid ellujäämismäärade kohta. Kui paar erandit välja jätta, peab STECF ellujäämismäärasid siiski üldiselt stabiilseks, ([20]) kuid on vaja täiendavaid üksikasju. Arvestades, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, tuleks kõnealune erand kehtestada, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Otsese majandamishuviga liikmesriigid peavad esitama iga aasta 1. maiks a) ellujäämuse suurendamiseks koostatud kava ja STECFi poolt osutatud puuduolevad andmed, mida STECF igal aastal hindab; b) tehtud tööd kajastavad aastaaruanded ning ellujäämuse suurendamise kavas tehtud mistahes muudatused või kohandamised.

(22) Railaste ellujäämismäära uurimisel ilmnes, et käguraide (*Leucoraja naevus*) ellujäämismäär on teiste liikide omast märgatavalt madalam. Lisaks näib teaduslik arusaam kõnealuse liigi ellujäämismustritest vähem selge. Kui aga see liik erandi kohaldamisalast välja jätta, siis püügitegevus katkeks ning andmeid ei kogutaks järjepidevalt ega korrektselt. Vastavad tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([21]) et kägurai ellujäämist käsitlevate eksperimentide kohta on algatatud kaks uut uuringut, kuid selleks, et teha ühe või kahe aasta pärast ellujäämismäära kohta lõplik otsus, on vaja rohkem vaatlusi. Seega peaks kõnealune erand kehtima kaks aastat ning kiiremas korras tuleks välja töötada uued uuringud ja täiuslikumad ellujäämust soodustavad meetmed ja esitada need STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks.

(23) Uues ühises soovituses tehakse ettepanek kohaldada ellujäämismääral põhinevat erandit kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate atlandi merilesta isendite 80–119 mm võrgusilma suurusega piimtraaliga (BT2) püügi suhtes ICESi 2a rajoonis ning 4. alapiirkonnas ajavahemikul 2020–2021:

— atlandi merilesta isendite püügi suhtes ülesveetavate võrgutrosside või merepõhjaorganismide väljalaske paneeliga varustatud püügivahendeid kasutavate kalalaevadega, mille mootori võimsus on üle 221 kW,

— atlandi merilesta isendite püügi suhtes täielikult dokumenteeritud kalapüügi tegevuskava rakendavate liikmesriikide kalalaevadega,

— lestaliste isendite püügi suhtes piimtraale (BT2) kasutavate kalalaevadega, mille mootori võimsus on kuni 221 kW või mille üldpikkus on alla 24 meetri ning millega püütakse kala kuni 12 meremiili kaugusel rannikust, kui traalimise keskmine kestus on alla 90 minuti.

Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([22]) et uutes uurimisprojektides, mis on kavas ellu viia aastatel 2020–2021, võimaldavad uued tähelepanekud STECFil teha usaldusväärseid otsuseid piimtraalidega püütud ja vette tagasi lastud atlandi merilesta isendite ellujäämuse kohta. Esitatud tegevuskavas sisalduvad tulevased teaduskavad on üksikasjalikud ja atlandi merilesta tagasiheite ellujäämismäära mõjutavate teguritega seotud ebakindluse lahendamisel ambitsioonikad. Siiski on vaja rohkem teadmisi tegurite kohta, mille alusel on võimalik selgitada eelmiste ellujäämismäära hinnangute puhul täheldatud varieeruvust. Erand tuleks seega kehtestada, kuid liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Otsese majandamishuviga liikmesriigid peavad esitama iga aasta 1. maiks a) ellujäämuse suurendamiseks koostatud kava ja puuduolevad STECFi poolt osutatud andmed, mida STECF igal aastal hindab; b) tehtud tööd kajastavad aastaaruanded ning ellujäämuse suurendamise kavas tehtud mistahes muudatused või kohandused.

([19]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([20]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([21]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([22]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(24) Uues ühises soovituses tehakse ettepanek kohaldada ellujäämismääral põhinevat erandit hariliku kammelja TBB-tüüpi püügivahenditega (noodapäraga, mille võrgusilma suurus on suurem kui 80 mm) püügi suhtes ICESi 4. alapiirkonnas. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks hariliku kammelja tagasiheite kõrge ellujäämismäära kõnealuses piirkonnas. Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([23]) et uusi tõendeid ei esitatud ning varem esitatud uuringud põhinesid piimtraalilist erineval püügivahendi tüübil, mistõttu tulemused ei ole representatiivsed. Liikmesriigid on siiski kohustunud teostama täiendavaid uuringuid, et jälgida piimtraalidega püütud ja tagasi heidetud hariliku kammelja ellujäämismäära ning esitada ellujäämuse kohta üksikasjalikumat teavet uue projekti raames, mis on kavas läbi viia 2021. aastani. Võttes arvesse, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, tuleks kõnealune erand kehtestada, kuid liikmesriigid peaksid ette nähtud ajaraamistikus esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Kõnealust erandit tuleks kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(25) Uues ühises soovituses tehakse ettepanek pikendada ellujäämismääral põhineva erandi kohaldamist atlandi merilesta puhul, mis on püütud traaliga, mille võrgusilma suurus on vähemalt 120 mm, kui sihtliikideks on lestalised ja tursklased ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas suvekuudel. Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2035 kehtestati sama erand ainult talvekuudeks (1. novembrist 30. aprillini). Uue ühise soovituse kohaselt tuleks kehtestada ka uued ellujäämismääral põhinevad erandid seoses järgmise püügiga:

— atlandi merilesta püük traaliga, mille võrgusilma suurus on vähemalt 90–99 mm ja mis on varustatud selektiivtraali paneeliga, kui sihtliikideks on lestalised ja tursklased ICESi 3a rajooni liidu vetes,

— atlandi merilesta püük traaliga, mille võrgusilma suurus on vähemalt 80–99 mm, kui sihtliikideks on lestalised ja tursklased ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes.

(26) Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite kõrget ellujäämismäära kõnealuses piirkonnas. STECF täheldas, ([24]) et ellujäämismäära prognoosimise meetodid on uuringute lõikes erinevad ning märkis, et väiksema atlandi merilesta puhul, mida sagedamini püütakse väiksema noodapäraga võrkudega, täheldatakse madalamat ellujäämismäära. Atlandi merilesta ellujäämismäära suvekuudel oleks aga võimalik representatiivselt hinnata tervet piirkonda hõlmava täieliku teadusliku aruandega. Seega on komisjon seisukohal, et kõnealune erand peaks kehtima vaid üks aasta ning et kiiremas korras tuleks välja töötada uued uuringud ja täiuslikumad ellujäämust soodustavad meetmed, need tuleks esitada STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020.

(27) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2035 hõlmas vähese tähtsusega erandit seoses järgmise püügiga:

— hariliku merikeele püük abarate ja nakkevõrkudega ICESi 2a ja 3a rajoonis ning 4. alapiirkonnas;

— hariliku merikeele püük flaami paneeliga varustatud teatavate piimtraalidega ICESi 4. alapiirkonnas;

— hariliku merikeele, kiltursa, merlangi, tursa, põhjaatlandi süsika, atlandi merilesta, atlandi heeringa, norra tursiku, põhjaatlandi hõbekala ja põhjaputassuu kombineeritud püük teatavate põhjatraalidega ICESi 3a rajoonis;

— hariliku merikeele, kiltursa, merlangi, tursa, põhjaatlandi süsika ja euroopa merluusi kombineeritud püük teatud põhjatraalidega ICESi 3a rajoonis;

— merlangi püük teatavate põhjatraalidega ICESi 3a rajoonis;

— merlangi ja tursa püük põhjatraalidega ICESi 4c rajoonis;

— atlandi merilesta püük teatavate põhjatraalidega ICESi 4. alapiirkonnas;

— kõigi selliste liikide püük piimtraalidega ICESi 4b ja 4c rajoonis, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

(28) Liikmesriigid esitasid vähese tähtsusega erandi toetuseks tõendid. STECF ([25]) vaatas tõendid läbi ja jõudis järeldusele, ([26]) et liikmesriikide esitatud tõendid sisaldasid põhjendatud argumente selle kohta, et selektiivsuse edasine suurendamine on keeruline või soovimatu püügi käitlemise kulud on ebaproportsionaalselt suured. Kuna asjaolud ei ole muutunud, on asjakohane jätkata vähese tähtsusega erandite kohaldamist vastavalt uues ühises soovituses kavandatud protsendimäärale ja soovitatud muudatustele kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktiga c.

([23]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([24]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([25]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([26]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

(29) Uue ühise soovitusega esitati täiendavaid teaduslikke tõendeid järgmiste vähese tähtsusega erandite kohaldamise pikendamiseks:

— stauriidi püük põhjatraalidega (OTB, OTT, PTB, TBB) ICESi 4. alapiirkonnas;

— hariliku makrelli püük põhjatraalidega (OTB, OTT, PTB, TBB) ICESi 4. alapiirkonnas;

— merlangi püük piimtraalidega (BT2) ICESi 4. alapiirkonnas;

— merlangi ja tursa püük põhjatraalidega (OTB, OTT, SDN, SSC) ICESi 4a ja 4b rajoonis.

(30) Uue ühise soovituse kohaselt tuleks kehtestada vähese tähtsusega erand seoses järgmise püügiga:

— kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku molva püük õngejadadega ICESi 4. allpiirkonnas,

— tööndusliike liikide (kilu, tobia, norra tursiku ja põhjaputassuu) kombineeritud püük põhjalähedaste liikide segapüügina ja krevettide püük sortimisseadmega varustatud traalidega ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas.

(31) Liikmesriigid esitasid olemasolevate ja uute vähese tähtsusega erandite toetuseks teaduslikud tõendid selektiivsuse suurendamisel esinevate raskuste ja püügi käitlemise ebaproportsionaalselt suurte kulude kohta. STECF vaatas need tõendid läbi 1.–5. juulil 2019 toimunud täiskogul ([27]).

(32) STECF vaatas läbi liikmesriikide esitatud täiendavad tõendid vähese tähtsusega erandite kohta, mis puudutavad stauriidi ja hariliku makrelli püüki põhjatraalide ja piimtraalidega, ning jõudis järeldusele, et suurem osa liikmesriike peavad esitama täiendavat teavet. Arvestades, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, et asjaomast teavet saada, tuleks eraldi iga liigi puhul tehtavaid erandeid võimaldada üksnes üheks aastaks ning liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema vajalike andmete kogumiseks ja töötlemiseks vajalikku tööd või täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(33) STECF vaatas läbi liikmesriikide poolt traale kasutavate kalalaevade poolt põhjalähedaste liikide kombineeritud segapüügina püütud kilu, tobia, norra tursiku ja põhjaputassuu vähese tähtsusega erandi kohta esitatud tõendid ja jõudis järeldusele, et puuduvad kvantitatiivsed tõendid, mis toetaksid väikese tagasiheite eeldust ja selektiivsuse suurendamise võimaluste ammendumist. STECF märkis, et selektiivsuse edasine suurendamine oleks sellise püügi puhul keeruline ning vähese tähtsusega erandit on vaja ülejäänud soovimatu saagi hõlmamiseks. Arvestades, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, et asjaomast teavet saada, tuleks kombineeritud vähese tähtsusega erandeid võimaldada üksnes üheks aastaks ning liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(34) STECF vaatas läbi liikmesriikide poolt (piimtraalidega püütud, kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema) merlangi vähese tähtsusega erandi kohta esitatud tõendid ja jõudis järeldusele, et tõenditest, mille kohaselt soovimatu püügi lossimisega kaasneb kulu, iseenesest ei piisa selle tõendamiseks, et see kulu on ebaproportsionaalne. STECF märkis, et asjaomaste kalavarude puhul peaks prioriteediks olema selektiivsuse suurendamine, kuna see vähendab soovimatu püügi käitlemise kulu. Arvestades, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, et asjaomast teavet saada, tuleks vähese tähtsusega erandeid võimaldada üksnes üheks aastaks ning liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Lisaks oodatakse liikmesriikidelt, et nad annaksid aru täiendavate

([27]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

selektiivsusmeetmete kasutuselevõtust. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama kogu asjaomase teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealust erandit tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(35) STECF vaatas läbi liikmesriikide poolt (põhjatraalidega püütud, kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema) merlangi ja tursa vähese tähtsusega erandi kohta esitatud tõendid ja jõudis järeldusele, et puudub võimalus selle hindamiseks, kas ebaproportsionaalse kulu prognoosid on õiged. STECF märkis, et asjaomaste kalavarude puhul peaks prioriteediks olema selektiivsuse suurendamine, kuna see vähendab soovimatu püügi käitlemise kulu. Arvestades, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, et asjaomast teavet saada, tuleks vähese tähtsusega erandeid võimaldada üksnes üheks aastaks ning liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Lisaks oodatakse liikmesriikidelt, et nad annaksid aru täiendavate selektiivsusmeetmete kasutuselevõtust. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealust erandit tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(36) STECF vaatas läbi liikmesriikide poolt (õngejadadega püütud, kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema) hariliku molva vähese tähtsusega erandi kohta esitatud tõendid ja jõudis järeldusele, et selektiivsuse edasine suurendamine oleks sellise püügi puhul keeruline. Lisaks märkis STECF, et võttes arvesse asjaolu, et vähese tähtsusega erandi maht on tõenäoliselt väike, ei mõjutaks see üldist kalastussuremust, tingimusel et vette tagasi lastav püük registreeritakse. Arvestades selektiivsuse saavutamise keerukust, tuleks kõnealuse kalapüügipiirkonna puhul tehtavaid erandeid võimaldada üksnes üheks aastaks ning liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil see läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(37) Selleks et tagada tagasiheite määra usaldusväärne hindamine lubatud kogupüügi kehtestamiseks, peavad liikmesriigid juhtudel, kui vähese tähtsusega erand põhineb ebapiisavate andmete ja kalalaevastike osalise teabe ekstrapoleerimisel, esitama täpsed ja kontrollitavad andmed kogu kõnealuse erandiga hõlmatud kalalaevastiku kohta.

(38) Uues ühises soovituses kavandatud meetmed on kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 4, artikli 15 lõike 5 punktiga c ja artikli 18 lõikega 3 ning määrusega (EL) 2018/973, eelkõige selle artikliga 11, ning need võib seega lisada käesolevasse määrusesse.

(39) Määruse (EL) 2018/973 artikli 16 lõike 2 kohaselt antakse komisjonile alates 5. augustist 2018 viieks aastaks õigus vastu võtta lossimiskohustust käsitlevaid delegeeritud õigusakte. Seetõttu on asjakohane vaadata lossimiskohustusest tehtava, ellujäämismääral põhineva vähese tähtsusega erandi mõju läbi käesoleva määruse teisel kohaldamisaastal.

(40) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2035 tuleks kehtetuks tunnistada ja asendada uue määrusega.

(41) Kuna käesoleva määrusega ettenähtud meetmed mõjutavad otseselt liidu laevade kalapüügihooaja kavandamist ja seonduvat majandustegevust, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist. Seda tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2020,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lossimiskohustuse rakendamine

Kooskõlas käesoleva määrusega kohaldatakse ajavahemikuks 2020–2021 määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust Põhjamere liidu vetes (ICESi 2a ja 3a rajoon ning 4. alapiirkond) selliste põhjalähedaste liikide püügi puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „selektiivtraali paneel“ (ingl k *seltra panel*) – valikut võimaldav sortimisseade, mis

— koosneb ülemisest paneelist, mille võrgusilma suurus on vähemalt 270 mm (rombsilm) ning mis on paigaldatud neljast paneelist koosnevasse võrguossa nii, et ühe 270 mm võrgusilma kohta on ühendatud kolm 90 mm võrgusilma, või mille ülemise paneeli võrgusilma suurus on vähemalt 140 mm (ruutsilm),

— on vähemalt 3 meetrit pikk,

— asetseb noodapärasulgurist mitte kaugemal kui 4 meetrit ning

— on sama lai kui traali ülemise võrgulina laius (st ulatub jamuõmblusest jamuõmbluseni);

2) „sortimisvõrega sortimisseade“ (ingl k *netgrid selectivity device*) – kahe paneeliga traali sisse paigaldatav nelja paneeliga sortimisseade, kuhu on kaldu paigaldatud rombikujuliste silmadega võrgusein, mille võrgusilma suurus on vähemalt 200 mm, ning mille tulemusena tekib traali ülemisse ossa väljapääsuava;

3) „flaami paneel“ (ingl *Flemish panel*) – piimtraali viimase silmarea kokkutõmmatud osa, mille:

— tagumine pool on noodapära külge vahetult kinnitatud,

— ülemine ja alumine võrguosa koosneb vähemalt 120 mm võrgusilmast mõõdetuna sõlmede vahelt,

— pinguletõmmatud pikkus on vähemalt 3 m;

4) „merepõhjaorganismide väljalaske paneel“ (ingl k *Benthos release panel*) – suurema võrgusilma või ruudukujulise võrgusilmaga paneel, mis on paigaldatud traali alumisse paneeli, tavaliselt kasutusel piimtraalidel, et lasta välja mis tahes merepõhjaorganisme või prahti enne sellise materjali noodapärasse jõudmist;

5) „SepNep“ (ingl k *SepNep*) – traallaudadega traal, mis:

— koosneb võrgusilmast suurusvahemikus 80–99 +≥ 100 mm,

— on varustatud mitme noodapäraga, mille võrgusilma suurus jääb vähemalt vahemikku 80–120 mm ja mis on kinnitatud ühe võrgupikenduse külge; kõige ülemise noodapära võrgusilma suurus on vähemalt 120 mm ning see on varustatud eralduspaneeliga, mille võrgusilma suurus on kuni 105 mm ning

— võib olla lisaks varustatud ka valikulise sortimisvõrega, mille võresamm on vähemalt 17 mm, tingimusel et see on ehitatud sellisel viisil, mis võimaldab väikestel norra salehomaaridel välja pääseda.

Artikkel 3

Ellujäämismääral põhinevad erandid norra salehomaari puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse Põhjamere liidu vetes (ICESi 2a ja 3a rajoon ja 4. alapiirkond) norra salehomaari *(Nephrops norvegicus)* järgmise püügi suhtes:

a) lõkspüünistega (FPO) ([28]) püütud saak;

b) saak, mis on püütud põhjatraalidega (OTB, OTT, TBN), mis on varustatud:

   1) noodapäraga, mille võrgusilma suurus on suurem kui 80 mm, või

   2) noodapäraga, mille võrgusilma suurus on vähemalt 70 mm ja mis on varustatud sortimisvõrega (võresammuga kuni 35 mm), või

   3) noodapäraga, mille võrgusilma suurus on vähemalt 35 mm ja mis on varustatud sortimisvõrega (võresammuga kuni 19 mm).

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud norra salehomaari tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata tervena vette tagasi piirkonnas, kus need püüti.

([28]) Käesolevas määruses kasutatud püügivahendite koodid on sätestatud komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad) XI lisas. Vähem kui kümnemeetrise kogupikkusega laevade puhul on käesolevas määruses esitatud püügivahendite koodid sätestatud FAO püügivahendite klassifikatsioonis.

3. Lõike 1 punktis b osutatud erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõike 1 punktis b sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 31. juuliks 2020.

Artikkel 4

Ellujäämismääral põhineva erand hariliku merikeele puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse selliste hariliku merikeele (*Solea solea*) isendite püügi suhtes, mis on kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemad ja mis on püütud liidu vetes ICESi 4. alapiirkonnas kuue meremiili piires rannikust ja väljaspool kindlaks tehtud noorkala kasvualasid traallaudadega põhjatraaliga (OTB), mille võrgusilma suurus noodapäras on 80–99 mm.

2. Lõikes 1 osutatud erandit kohaldatakse üksnes selliste laevade suhtes, mille pikkus on kuni kümme meetrit ja mootorivõimsus on kuni 221 kW ning mis püüavad kala vetes, mille sügavus on 30 meetrit või vähem ja traalimise kestus on kuni 1,5 tundi.

3. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud hariliku merikeele tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 5

Ellujäämismääral põhineva erand lõkspüüniste ja mõrdadega kaaspüütud kalade puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse liidu vetes ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas kõikide selliste liikide lõkspüüniste ja mõrraga (FPO, FYK) püügi puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud kalade tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata allpool merepinda vette tagasi.

Artikkel 6

Ellujäämismääral põhinev erand atlandi merilesta püügi ja kaaspüügi puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse liidu vetes ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas järgmise püügi suhtes:

a) atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*) püük võrguga (GNS, GTR, GTN, GEN);

b) atlandi merilesta püük põhjanoodaga;

c) atlandi merilesta püük põhjatraaliga (OTB, PTB), mille võrgusilma suurus on vähemalt 120 mm, kui sihtliikideks on lestalised ja tursklased.

2. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse järgmise suhtes:

a) atlandi merilesta püük traaliga (OTB, PTB), mille võrgusilma suurus on vähemalt 90–99 mm ja mis on varustatud selektiivtraali paneeliga, kui sihtliikideks on lestalised ja tursklased ICESi 3a rajooni liidu vetes;

b) atlandi merilesta püük traaliga (OTB, PTB), mille võrgusilma suurus on vähemalt 80–99 mm, kui sihtliikideks on lestalised ja tursklased ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud juhtudel püütud atlandi merilesta tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

4. Lõike 1 punktis c osutatud erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõike 1 punktis c sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 31. juuliks 2020.

Artikkel 7

Ellujäämismääral põhinev erand kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema atlandi merilesta puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse liidu vetes ICESi 2a rajoonis ja 4. alapiirkonnas kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema atlandi merilesta püügi puhul piimtraalidega (BT2), mille võrgusilma on 80–119 mm, kui atlandi merilesta püütakse järgmiselt:

a) ülesveetavate võrgutrosside või merepõhjaorganismide väljalaske paneeliga varustatud püügivahendeid kasutavate kalalaevadega, mille mootori võimsus on üle 221 kW, või

b) täielikult dokumenteeritud kalapüügi tegevuskava rakendavate liikmesriikide kalalaevadega.

2. Lõikes 1 osutatud erandit kohaldatakse ka lestaliste isendite püügi suhtes piimtraale (BT2) kasutavate kalalaevadega, mille mootori võimsus on kuni 221 kW või mille üldpikkus on alla 24 meetri ning millega püütakse kala 12 meremiili kaugusel rannikust, kui traalimise keskmine kestus on alla 90 minuti.

3. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõigetes 1 ja 2 sätestatud erandeid toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 31. juuliks.

4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud juhtudel püütud atlandi merilesta tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 8

Ellujäämismääral põhinev erand hariliku kammelja puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse liidu vetes ICESi 4. alapiirkonnas hariliku kammelja *(Scophthalmus maximus)* püügi suhtes piimtraalidega (noodapäraga, mille võrgusilma suurus on suurem kui 80 mm (TBB)).

2. Lõikes 1 osutatud erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõikes 1 sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 31. juuliks 2020.

3. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud harilike kammeljate tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 9

Ellujäämismääral põhinev erand railaste puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b osutatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse Põhjamere liidu vetes (ICESi 2a ja 3a rajoon ja 4. alapiirkond) kõigi püügivahenditega püütavate railaste suhtes.

2. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõikes 1 sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 31. juuliks.

3. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud railaste tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 10

Vähese tähtsusega erandid

Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 võib kõnealuse määruse artikli 15 lõike 4 punkti c kohaselt tagasi heita järgmised kogused:

a) ICESi 2a ja 3a rajooni ning 4. alapiirkonna liidu vetes hariliku merikeele püügi puhul abaraid ja nakkevõrkusid (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) kasutavate laevadega:

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema ja suurema hariliku merikeele puhul kuni 3 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist;

b) ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes hariliku merikeele püügi puhul laevadega, mis kasutavad flaami paneeliga varustatud piimtraale (TBB) (võrgusilma suurus 80–119 mm):

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku merikeele puhul kuni 5 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist;

c) ICESi 3a rajooni liidu vetes norra salehomaari püügi puhul laevadega, mis kasutavad liike sortiva võrega (võresammuga kuni 35 mm) varustatud põhjatraale (OTB, OTT, TBN) (võrgusilma suurus 70 mm või rohkem):

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku merikeele, kilttursa, merlangi, tursa, põhjaatlandi süsika ja euroopa merluusi kombineeritud püügi puhul kuni 4 % norra salehomaari, hariliku merikeele, kilttursa, merlangi, hariliku süvameregarneeli, tursa ja põhjaatlandi süsika aastasest kogupüügist;

d) ICESi 3a rajooni liidu vetes hariliku süvameregarneeli püügi puhul laevadega, mis kasutavad liike sortiva võre (võresammuga kuni 19 mm) ja vaba väljapääsuavaga varustatud põhjatraale (OTB, OTT) (võrgusilma suurus 35 mm või rohkem):

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku merikeele, kilttursa, merlangi, tursa, atlandi merilesta, põhjaatlandi süsika, atlandi heeringa, norra tursiku, põhjaatlandi hõbekala ja põhjaputassuu kombineeritud püügi puhul kuni 5 % norra salehomaari, hariliku merikeele, kilttursa, merlangi, tursa, põhjaatlandi süsika, atlandi merilesta, hariliku süvameregarneeli, euroopa merluusi, norra tursiku, põhjaatlandi hõbekala, atlandi heeringa ja põhjaputassuu aastasest kogupüügist;

e) ICESi 4c rajooni liidu vetes põhjalähedaste liikide segapüügi puhul põhjatraale või nootasid (OTB, OTT, SDN, SSC) (võrgusilma suurus 70–99 mm (TR2)) kasutavate laevadega:

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema merlangi ja tursa (*Gadus morhua*) kombineeritud püügi puhul kuni 5 % merlangi ja tursa aastasest kogupüügist 2020. ja 2021. aastal, vette tagasi heidetava tursa kogus on kuni 2 % selle aastasest kogupüügist;

f) ICESi 4a ja 4b rajooni liidu vetes põhjalähedaste liikide segapüügi puhul põhjatraale või nootasid (OTB, OTT, SDN, SSC) (võrgusilma suurus 70–99 mm (TR2)) kasutavate laevadega:

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema merlangi ja tursa (*Gadus morhua*) kombineeritud püügi puhul kuni 6 % merlangi ja tursa aastasest kogupüügist 2020. aastal, vette tagasi heidetava tursa kogus on kuni 2 % selle aastasest kogupüügist.

Käesolevas punktis sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. STECF hindab esitatud teaduslikku teavet 31. juuliks 2020.

g) ICESi 3a rajooni liidu vetes selliste laevadega püügi puhul, mis kasutavad selektiivtraali paneeliga varustatud põhjatraale (OTB, OTT, TBN, PTB), mille võrgusilma suurus on 90–119 mm, või 120 mm või suurema võrgusilma suurusega põhjatraale (OTB, OTT, TBN, PTB):

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema merlangi püügi puhul kuni 2 % norra salehomaari, tursa, kilttursa, merlangi, põhjaatlandi süsika, hariliku merikeele, atlandi merilesta ja euroopa merluusi aastasest kogupüügist;

h) ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes põhjalähedate liikide segapüügi puhul laevadega, mis kasutavad piimtraale (võrgusilma suurus 80–119 mm):

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema merlangi puhul kuni 2 % atlandi merilesta ja merikeele aastasest kogupüügist.

Käesolevas punktis sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. STECF hindab esitatud teaduslikku teavet 31. juuliks 2020;

i) ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes norra salehomaari püügi puhul laevadega, mis kasutavad SepNepiga varustatud põhjatraale (võrgusilma suurus 80–99 mm):

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema atlandi merilesta püügi puhul kuni 3 % põhjaatlandi süsika, atlandi merilesta, kilttursa, merlangi, tursa, hariliku süvameregarneeli, hariliku merikeele ja norra salehomaari aastasest kogupüügist;

j) ICESi 4b ja 4c rajooni liidu vetes põhjamere garneeli püügi puhul piimtraale kasutavate laevadega:

kõnealuste kalavarude puhul kõikide selliste liikide püügi puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme, kuni 7 % nende liikide aastasest kogupüügist 2020. aastal ning 6 % kõnealusest kogusest 2021. aastal;

k) ICESi 4. alapiirkonnas põhjalähedaste liikide segapüügi puhul põhjatraale (OTB, OTT, PTB, TBB) (võrgusilma suurus 80–99 mm) (TR2, BT2) kasutavate laevadega:

stauriidi *(Trachurus spp.)* püügi puhul kuni 7 % kõnealusest piirkonnast püütud stauriidi aastasest kogupüügist 2020. aastal ning 6 % 2021. aastal.

Käesolevas punktis sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 31. juuliks 2020;

l) ICESi 4. alapiirkonnas põhjalähedaste liikide segapüügi puhul põhjatraale (OTB, OTT, PTB, TBB) (võrgusilma suurus 80–99 mm) kasutavate laevadega:

hariliku makrelli *(Scomber scombrus)* püügi puhul kuni 7 % kõnealusest piirkonnast püütud hariliku makrelli aastasest kogupüügist 2020. aastal ning 6 % 2021. aastal.

Käesolevas punktis sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. STECF hindab esitatud teaduslikku teavet 31. juuliks 2020;

m) põhjalähedaste liikide segapüügi puhul traalidega (OTB, OTM, OTT, PTB, PTM, SDN, SPR, SSC, TB, TBN) (võrgusilma suurus üle 80 mm) ICESi 3a rajoonis ja 4. alapiirkonnas ning harilikku süvameregarneeli püügi puhul püügivahenditega, millel on kuni 19 mm sammuga sortimisvõre või samaväärne sortimisseade ja kaaspüügi eraldamise seade võrgusilma suurusega üle 35 mm ICESi 3a rajoonis ja 32 mm ICESi 4. rajoonis:

kilu, tobia, norra tursiku ja põhjaputassuu kombineeritud püügist, mis ei tohi ületada 1 % aastasest kogusaagist põhjalähedasel segapüügil ja harilikku süvameregarneeli püügil.

Käesolevas punktis sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. STECF hindab esitatud teaduslikku teavet 31. juuliks 2020;

n) merluusi põhjalähedasel püügil õngejadasid (LLS) kasutavate laevadega ICES 4. allpiirkonnas:

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku molva *(Molva molva)* puhul kuni 3 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist selles põhjalähedase püügi piirkonnas.

Käesolevas punktis sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. STECF hindab esitatud teaduslikku teavet 31. juuliks 2020.

Artikkel 11

Tehnilised erimeetmed Skagerrakis

1. Skagerrakis on keelatud pardal hoida või kasutada traali, põhjanoota, piimtraali või samalaadset veetavat võrku, mille võrgusilma suurus on väiksem kui 120 mm.

2. Erandina lõikest 1 võib kasutada järgmisi traale:

a) traalid, mille võrgusilma suurus noodapäras on vähemalt 90 mm, tingimusel et need on varustatud selektiivtraali paneeliga või sortimisvõrega, mille võresamm on kuni 35 mm;

b) traalid, mille võrgusilma suurus noodapäras on vähemalt 70 mm (ruutsilm), tingimusel et need on varustatud sortimisvõrega, mille võresamm on kuni 35 mm;

c) traalid, mille võrgusilma suurus noodapäras on pelaagilisi või tööndusliкke liike püüdes alla 70 mm, tingimusel et saak sisaldab rohkem kui 80 % üht või enamat pelaagilist või tööndusliкku liiki;

d) traalid, mille võrgusilma suurus noodapäras on harilikku süvameregarneeli püüdes vähemalt 35 mm, tingimusel et traalil on sortimisvõre, mille võresamm on kuni 19 mm.

3. Kaaspüügi eraldamise seadet on kooskõlas lõike 2 punktiga d lubatud kasutada harilikku süvameregarneeli püüdes, tingimusel et kaaspüügi katmiseks on olemas piisavad püügivõimalused ja kaaspüügi eraldamise seade on:

a) varustatud ülemise paneeliga, mille ruutsilmade minimaalne suurus on 120 mm;

b) vähemalt 3 m pikk ning

c) vähemalt sama lai kui sortimisvõre.

Artikkel 12

SepNep

SepNepi võrkude kasutamine on lubatud.

Artikkel 13

Kehtetuks tunnistamine

Delegeeritud määrus (EL) 2018/2035 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 14

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2020 kuni 31. detsembrini 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 1. oktoober 2019

Komisjoni nimel
President
Jean-Claude JUNCKER